

לרשوت הרבהם, כאלו ערב את שם הקדוש ברוך הוא בעבודה זרה, וזהו גורה ועשיה עז של טוב ורע, וזהו הסוד של היה מוציא בלווע מפיו, שבו היה אומר צלמו של נוכנץ א נכי יהו"ה אללה"ך, ובשביל זה לא תשא את שם יהו"ה אללה"ך לשוא, ועתיד הקדוש ברוך הוא לעקור את העז הנה מן העולם ולשרוף אותו בגיהנם. וזהו שפטותם והיה חתן לנערת וגומר.

אמר לו רבי אלעזר: אם כן, אסור לעם להשപחש בשום מלאך ולא בשם בעולם אחר שיש ערבוקיה. אמר לו: בני, לא כה, שהרי אמר הקדוש ברוך הוא לאדם, מכל עז הנהןأكل תאכל, מעז הדעת טוב ורע לא תאכל. אמר רבי ואלעזר: זה היה קדם שחתא, אחר שחתא וירד מפקומו והחערב בעז של טוב ורע. אמר לו: ורדי כה הוא, ובזמן ישראלי הם בಗלות, כאלו הם מערבים באילן של טוב ורע, ומושום זה פרשווהו הקדמונים, ישראל בגולות עובדים עבודה זרה, בטהרתם.

אבל אלו שיזעירים את האילן של הקדוש ברוך הוא. שהוא עז החמים הנטוע בגין שלו שהיא שכינתו, שנאמר בה לא יגרך רע, יכולם להזריד כתם ממש לשכינתו בלי ערבוקיה כלל בכל מצוח ומצוחה, הוא עז פרי עשה פרי למיןיו, נטווע בגין בלי ערבוקיה כלל, ומושום זה אמר למיןיו, אבל עז הדעת טוב ורע לא נאמר בו למיןיו, אבל מערב מין בשאיינו מיננו, ובשבילו נאמר שכך לא תזרע כללאים וכו', שעטנו לא יעלה עלייך.

ואעליל בראשות הרבהם, כאלו ערב שם דקדושא ברייך הוא בעבודה זרה, ועביד אילנא דעתוב ורע, ורא הוא ר' ר' דהוה נפיק בלעו מפיו, דביה דהוה אמר צלמא דנבויכןצאר א נכי יהו"ה אללה"ך, ובгинן דא לא תשא את שם יהו"ה אללה"ך לשוא, ועתיד הקדוש ברוך הוא לא עקרא הא אילנא מעלה מא ולא קדר ליה בגיהנם, הדרה הוא דכתיב (שם א לא) ויהה החסן לנערת וגומר.

אמר ליה רבי אלעזר, אם כן אסור לעם לאשתטפש בשום מלאך ולא בשם בעולם בתר דאית ערבותיא, אמר ליה ברי לאו כי, דהא אמר קדושא ברייך הוא לאדם (בראשית ב ט) מפל עז בגין אכול תאכל, מעז הדעת טוב ורע לא תאכל, אמר רבי אלעזר הא יהוה קדם דחאב, בתר דחаб ונחית מאטירה ואתערב באילנא דעתוב ורע, אמר ליה וראי כי הוא, ובזמן דישראל איןון בגולותא, כאלו הוא מעורבין באילנא דעתוב ורע, ובгинן דא אוקמוهو קדרמן, ישראל בגולותא עוברים עבודה זרה בטהרתם.

אבל אילין דידעין אילנא דקדושא ברייך הוא דאייה עז החמים, נטווע בגין דיליה דאייה שכינטה דיליה, דאתפר בה (תחלים ה ע לא יגירך רע, יכלין לנחטא חילא מפמן לגבי שכינטה כלל ערבותיא כלל, בכל פקודא ופקודא, אייה עז פרי עוזה פרי למינו (בראשית יא). נטווע בגין כלל ערבותיא כלל, ובгинן דא אמר למינו, אבל עז הדעת טוב ורע לא אתפר בה למינו, אבל מערב מין דלא במיניה, ובגיניה אתפר יט שכך לא תזרע כללאים וכו', שעטנו לא יעלה עלייך.

אשרי הוא שמעלה את האמונה של הקדוש ברוך הוא, שהיא שכינתו הפלולה מעשר אמירות, במחשבה אחת, ברכזון אחד בלי ערבותיה כלל, שפל ספרירה וספרירה נטויה בו, והיא הן שפל הספריות בה, הן אחד, וכל אחד עושה בה פרי למיינו, היא מין שפל אחד ואחד לא מוציא ממנה ורעים החוץ, כה ארייך אדם שלא יוציא זרע מחוץ לבת זוגו, שהיא הפין שלו ומהמוד שלו, ובאותו זמן שאריך אדם ליחד את הקדוש ברוך הוא עם שכינתו, ארייך להפישית ממנה כל הטעשות שהן קלפות, שנאמר בהן רבות מחשבות בלבד איש, ולהעלוות את השכינה במחשבה אחת. זהו שבחות ועצת יהו"ה היא מקום, כמו שארם שמתיחד עם בת זוגו ומתפשט מלבדיו להיות עמה אחדר, וזהו שבחות והוא לבשר להפישית ממנה כל הטעשות לאחריות בזמן שמייחד את הקדוש ברוך הוא בכל יום פעמים שמע ישראל יהו"ה אליהנו יהו"ה אחד.

תקון ששים ושבועה

בראשית ברא אלהים, זה מטטרו"ז, שברא אותו הקדוש ברוך הוא קדמון וראשית לכל הארץ השמים שלמטה, וזהו אדם הקטן, שהקדוש ברוך הוא עשה אותו בזרמות וציוויל מעלה בעלי ערובייה, ועליו נאמר תוכיא הארץ נפש חיה למיננה, והוא עצ פרי עשה פרי למיינו, כמו שעלה הארץ ערובייה למלחה ולמטה, שזהו אילן של ערובייה, ערובייה מעץ הפוט, בוגל זה נקרא מטה, שמההפק לנחש להלכות בו את

ובאה אליה מאן דסליק אמונה קודשא בריך הוא דאייה שכינתייה כלילא מעשר אמירות, במחשבתא חדא ברעותא חדא בלא ערוביא כלל, דכל ספרירה וספרירה גטויה ביה, ואיהי גן הכלחו ספרון בה איןין חד, וכל חד עביד בה פרי למיינו, איהי מין הכל חד וחד לא נפיק מגיה זרעא לבר מפת זוגיה, ארייך בר נש דלא אפיק זרעא לבר מפת זוגיה, דאייהי מין דיליה יהודא דיליה, ובהו זמנא דاريיך בר נש ליחדא לקודשא בריך הוא בשכינתייה, ארייך להפישית מגיה כל מחשבין דאיינן קליפין, דאמיר בהונ (משל יט כא) רבות מחשבות בלב איש, ולסלקא שכינתייה לגביה במחשבתא חדא, חדא הוא דכתיב (שם) ועצת יהו"ה היא תקים, בגונא דבר נש דמתיחד בבת זוגיה, ואתפסת מלבושוי למחרוי עמה חד, חדא הוא דכתיב (בראשית ב כא) והיו לבשר אחד, וכי ארייך לאפשרת מגיה כל מחשבין אחרני, בזמנא דמייחד לקודשא בריך הוא בכל יומא תריין זמנין, שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד. (דף צח ע"א).

תקונא שתין ושבוע

בראשית ברא אלהים דא מטטרו"ז, ברא לייה קודשא בריך הוא קדמון וראשית לכל צבא השמים דلتתא, ודא אליה אדם הקטן, לקודשא בריך הוא עבד לייה בדיוקנא וצירא דלעילא בלא ערוביא, ועליה אtamר (בראשית כד) תוצאה הארץ נפש היה למין, ואיהו עין פרי עוזה פרי למיינו (שם יא). בגונא דלעילא וי מאן דעביד ערוביא לעילא ולתתא, דהאי אילנא דערוביא, ערוביא מאילנא דמויה, בגין דא אתקיי מטה, דאתהפה נוחש לאלקאה ביה לחיביא,